

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 112/20
Luxemburg, 22 septembrie 2020

Hotărârea în cauza C-594/18 P
Austria/Comisia

Curtea de Justiție confirmă decizia Comisiei prin care se aprobă ajutorul britanic în favoarea centralei nucleare Hinkley Point C

Prin Decizia din 8 octombrie 2014¹, **Comisia Europeană a aprobat ajutorul pe care Regatul Unit intenționa să îl acorde în favoarea unității C a centralei nucleare Hinkley Point**, situată în Somerset, pe litoralul Regatului Unit (denumită în continuare „Hinkley Point C”), **cu scopul de a promova crearea de noi capacități de producție a energiei nucleare**. Punerea în funcțiune a acestei unități este prevăzută pentru anul 2023, pentru o durată de exploatare de 60 de ani. Ajutorul, care se divizează în trei părți, este prevăzut în favoarea viitorului operator al unității C, societatea NNB Generation Company Limited (denumită în continuare „NNB Generation”), filială a EDF Energy plc.

Prima dintre măsurile în cauză este un „contract pe diferență”², care vizează să garanteze o stabilitate a prețurilor pentru vânzările de energie electrică pe parcursul fazei operaționale a Hinkley Point C. A doua constă într-un acord între investitorii NNB Generation și secretarul de stat al Regatului Unit pentru energie și schimbările climatice, care garantează o despăgubire în cazul închiderii anticipate a centralei nucleare din motive politice. A treia constă într-o garanție pentru credite acordată de Regatul Unit cu privire la obligațiunile care urmează să fie emise de NNB Generation și care vizează să garanteze plata la timp a principalului și a dobânzii aferente datoriei eligibile.

În decizia sa, Comisia a calificat aceste trei măsuri de ajutor de stat compatibile cu piața internă, în aplicarea articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE. În temeiul acestei dispoziții, ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice pot fi considerate compatibile cu piața internă, în măsura în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun.

Austria a solicitat anularea acestei decizii la Tribunalul Uniunii Europene, care a respins însă această acțiune printr-o Hotărâre din 12 iulie 2018³.

Sesizată cu un recurs formulat de Austria⁴, Curtea a fost chemată, în esență, să răspundă la întrebarea, inedită în jurisprudență, de a stabili dacă construcția unei centrale nucleare poate beneficia de un ajutor de stat aprobat de Comisie în aplicarea articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE. Prin respingerea recursului, Curtea a oferit un răspuns afirmativ la această întrebare.

¹ Decizia (UE) 2015/658 a Comisiei din 8 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N) pe care Regatul Unit intenționează să îl pună în aplicare pentru sprijin în favoarea centralei nucleare Hinkley Point C (JO 2015, L 109, p. 44).

² Părțile la acest contract sunt NNB Generation și societatea Low Carbon Contracts Ltd, o entitate care va fi finanțată printr-o obligație statutară comună pentru toți furnizorii de energie electrică autorizați.

³ Hotărârea din 12 iulie 2018, Austria/Comisia, [T-356/15](#); a se vedea de asemenea [CP no 104/18](#).

⁴ Precum în fața Tribunalului, Luxemburg a intervenit în susținerea Austriei în procedura în fața Curții, în timp ce Republica Cehă, Franța, Ungaria, Polonia, Slovacia și Regatul Unit au intervenit în susținerea Comisiei.

Curtea a amintit, în primul rând, că pentru a putea fi considerat compatibil cu piața internă în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE, un ajutor de stat trebuie să îndeplinească două condiții, prima fiind aceea că trebuie să fie destinat să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, a doua fiind că nu trebuie să modifice în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun. Această dispoziție **nu impune**, în schimb, **ca ajutorul avut în vedere să urmărească un obiectiv de interes comun**. Prin urmare, Curtea a respins ca neîntemeiate diferitele argumente ale Austriei privind faptul că construcția unei noi centrale nucleare nu ar constitui un obiectiv de interes comun.

În plus, Curtea a confirmat că, în lipsa unor norme specifice în Tratatul Euratom, normele Tratatului FUE în materie de ajutoare de stat sunt aplicabile în sectorul energiei nucleare. Contrar a ceea ce a statuat Tribunalul, nici Tratatul Euratom nu se opune aplicării în acest sector a normelor de drept al Uniunii în materie de mediu, astfel încât, **un ajutor de stat în favoarea unei activități economice aparținând sectorului energiei nucleare, a cărui examinare ar arăta că acesta încalcă norme privind mediul, nu poate fi declarat compatibil cu piața internă**. Eroarea de drept săvârșită astfel de Tribunal, a rămas însă lipsită de incidență asupra temeiniciei hotărârii atacate, întrucât nu se poate considera că **principiile protecției mediului, precauției, „poluatorul plătește” și durabilității invocate de Austria în susținerea acțiunii sale în anulare se opun, în orice caz, acordării unor ajutoare de stat în favoarea construcției sau exploatarei unei centrale nucleare**. Curtea a statuat, în esență, că o asemenea abordare nu ar fi compatibilă cu articolul 194 alineatul (2) al doilea paragraf TFUE, din care rezultă că **un stat membru este liber să stabilească condițiile de exploatare a propriilor resurse energetice, alegerea sa între diferite surse de energie și structura generală a aprovizionării sale cu energie, fără a exclude posibilitatea ca această alegere să se refere la energia nucleară**.

În continuare, Curtea a respins argumentul Austriei potrivit căruia Tribunalul ar fi definit în mod greșit activitatea economică relevantă în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE. În această privință, Curtea a statuat că producția de energie nucleară, pe care măsurile în cauză urmăreau să o dezvolte, constituie o activitate economică relevantă în sensul acestei dispoziții. În plus, Curtea a amintit că identificarea pieței produselor în care se încadrează activitatea vizată de ajutor nu este relevantă decât pentru a examina dacă ajutorul respectiv nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură contrară interesului comun, care constituie cea de a doua condiție impusă de dispoziția menționată pentru compatibilitatea unui ajutor. Or, în speță, Comisia identificase piața liberalizată de producție și furnizare a energiei electrice ca fiind piața afectată de măsurile avute în vedere.

În plus, Tribunalul nu a săvârșit o eroare nici prin faptul că a considerat că, deși existența unei disfuncționalități a pieței vizate de ajutorul avut în vedere poate constitui un element pertinent pentru a-l declara compatibil cu piața internă, absența unei astfel de disfuncționalități nu conduce în mod necesar la incompatibilitatea acestuia cu piața internă.

În ceea ce privește controlul proporționalității ajutorului avut în vedere în favoarea Hinkley Point C, Curtea a amintit, mai întâi, că Tribunalul a examinat proporționalitatea măsurilor în cauză în raport cu necesitățile de aprovizionare cu energie electrică a **Regatului Unit**, confirmând totodată, în mod întemeiat, că acesta din urmă **era liber să determine compoziția mixului său energetic**. Cu ocazia **examinării condiției ca ajutorul avut în vedere să nu modifice în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură contrară interesului comun**, Comisia nu trebuia, pe de altă parte, să țină seama de efectul negativ pe care măsurile în cauză le pot avea asupra realizării principiilor protecției mediului, precauției, „poluatorul plătește” și durabilității invocate de Austria. Astfel, fără a aduce atingere verificării ca activitatea susținută să nu încalce normele Uniunii în materie de mediu, examinarea acestei condiții **nu impune luarea în considerare de către Comisie a altor eventuale efecte negative decât cele ale ajutorului asupra concurenței și asupra schimburilor comerciale dintre statele membre**.

În sfârșit, Curtea a confirmat că, pentru a verifica compatibilitatea măsurilor în cauză cu piața internă, nici Comisia, nici Tribunalul nu aveau obligația să le califice în mod formal drept „ajutoare pentru investiții” care pot îndeplini condițiile de aplicare prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera

(c) TFUE, sau drept „ajutoare de exploatare” a căror autorizare în temeiul acestei dispoziții este, în principiu, exclusă.

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” □ ☎ (+32) 2 2964106